

Всъки ден човекъ открива по една своя погрѣшка и започва да говори за нея. Който го слуша, казва, че и той има сѫщата погрѣшка. И следъ това започватъ единъ на другъ да си препоржчватъ различни рецепти. И двамата сѫ доктори, но не забелязватъ, какъ се явява нѣкакво усложнение. Какво усложнение може да се яви? Запримѣръ, срѣщатъ се двама приетели. Единиятъ, въ качеството на докторъ, казва на другия: Ти не обичашъ да плащаши дълговете си. Той мълчи, гледа само. После докторътъ продължава: Освенъ това, ти обичашъ да крадешъ по малко. Той го погледне пакъ, но вече обиденъ, силно засегнатъ. За да се успокой, той дава подъ сѫдъ доктора, да докаже, че наистина обича да краде, т. е. че е боленъ. Ако фактически се докаже, че е боленъ, т. е. че обича да краде, сѫдията ще оправдае доктора. Иначе, че го осъди, че е изкаралъ приятеля си боленъ. Наистина, каква по-голѣма болестъ може да сѫществува въ свѣта отъ кражбата, отъ лъжата? Това сѫ болезнени състояния, отъ които човекъ трѣба да се пази. Като посочватъ, че еди-кой си краде, казвате: Беденъ е човекътъ, сиромашията го заставя да краде. Ще излѣзе, че сиромашията оправдава кражбата. Какво ще кажете тогава за богатия, за набожния, който краде? И богати хора крадатъ, и набожни крадатъ. Възможно ли е това? Възможно е разбира се, кражбата е болестъ.

Ще приведа единъ анекдотъ, да видите, какъ набоженъ човекъ краде. Единъ богатъ евреинъ минавалъ презъ една гора и носилъ съ себе си чанта, пълна съ злато. Щомъ дошълъ до едно място, започналъ да се страхува, да не би нѣкой да го нападне, да го обере. Като се озърталъ надѣсно-налѣво, видѣлъ единъ турчинъ, който се молѣлъ, правѣлъ поклони. Евреинъ рекълъ: Ето добъръ случай. Ще помоля този турчинъ да ме придружи донѣкѫде, да не съмъ самъ. Затова евреинъ почакалъ малко, докато турчинъ свърши молитвата си. Той се приближилъ до него и му казалъ: Братко, виждамъ, че си набоженъ човекъ, вдѣхвашъ ми довѣрие. Моля те да ме придружишъ да минемъ заедно гората, защото имамъ пари въ чантата си, страхъ ме е да не ме обератъ. Турчинъ се съгласилъ. Като навлѣзли вътрѣ въ гората, турчинъ извадилъ пушката си, насочилъ я срещу евреина и му казалъ: Скоро давай чантата съ парите! Отъ толкова време се моля на Бога да ми изпрати по нѣкакъвъ начинъ пари, имамъ нужда отъ тѣхъ. Ето, парите идатъ предъ краката ми, нѣма да изпусна случая да не ги